

ประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2

THE EFFECTIVENESS OF THE ACADEMIC ADMINISTRATIVE MANAGEMENT IN THE
DEPARTMENT OF ARTS FOR EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS AT

THE OFFICE OF PHATUMTANI PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA 2

นายกิตติศักดิ์ ปานงาม*

KittisakPanngam

ผศ.ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห**

Assistant Professor Dr.Chayapim Usaho,Ed.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 จำนวน 22 โรงเรียน กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 22 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 22 คน และครูผู้สอนจำนวน 44 คน รวมทั้งสิ้นจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.53) ด้านความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.47) และด้านความพึงพอใจ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ ด้านการวัดประเมินผล ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.49) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.46) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.44) และด้านการนิเทศ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.46)

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: kittisak0831@gmail.com

** ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: Chayapim.u@gmail.com

ISSN 1905-4491

Abstract

This research aimed to study the effectiveness of the Department of Art 's academic administration of opportunity expansion schools under Pathumthani Primary Educational Service Area 2. The population was 22 opportunity expansion schools under the leadership of Pathunthani Primary Educational Service Area 2. The sample included 22 school principles, 22 vice school principles and 44 teachers. The total of the sample were 88 people. The instruments used were a checklist and rating scale questionnaire. The data were analyzed using frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation.

The results indicated that the overview of effectiveness of the academic administration of of the Art Department was rated at a high level ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.43). The mean of each factor was ranked by the following: participation ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.53), achievement ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.47), and satisfaction ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.46). The overview of the results of the effectiveness of the academic administration was rated at a high level. The mean of each factor was ranked by the following: The measurement and evaluation ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.49), the curriculum administration ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.46), program administration ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.44), and supervision ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.46).

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ/การบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส/ความสำเร็จ/ความพึงพอใจ/การมีส่วนร่วม

KEYWORDS: THE EFFECTIVENESS / THE ACADEMIC ADMINISTRATIVE MANAGEMENT IN THE DEPARTMENT OF ARTS FOR EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS / ACHIEVEMENT /SATISFACTION / PARTICIPATION

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาและการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของคนไทยที่ยั่งยืน โดยกำหนดให้ผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตโรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม อีกทั้งมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่สังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องสามารถเรียนรู้แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรงประกอบ

อาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ความสำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิต และทำสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรมเป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็กปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปจึงเป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของสังคมมนุษย์

การจัดการศึกษาจึงเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ที่ต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขอบข่ายงานบริหารโรงเรียนไว้ 4 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคคล งานบริหารงบประมาณ งานบริหารทั่วไป หมายถึง ภารกิจหลักเหล่านี้ต้องได้รับการจัดการที่ดีโดยมีวิธีการอย่างไรถึงจะทำให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีคุณภาพได้ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นภารกิจหลักที่เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนให้มีความก้าวหน้า มีคุณภาพ และบรรลุเป้าหมายและความคาดหวังของหลักสูตร ในการบริหารสถานศึกษางานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของการบริหารการศึกษาทุกระดับ และเป็นงานหลักของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมและการวัด ประเมินผลการศึกษา

การจัดการศึกษานั้นนอกจากจะพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องสามารถเรียนรู้แล้ว นั้น การเรียนรู้ทางด้านศิลปะยังเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะจะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

ในปัจจุบันการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรและมีแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะต่ำลง เนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานวิชาการอยู่หลายประเด็น เช่น การขาดแคลนครูผู้สอน การสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดความส่งเสริมสนับสนุนจากชุมชนหรือผู้บริหารสถานศึกษา เป็นต้น

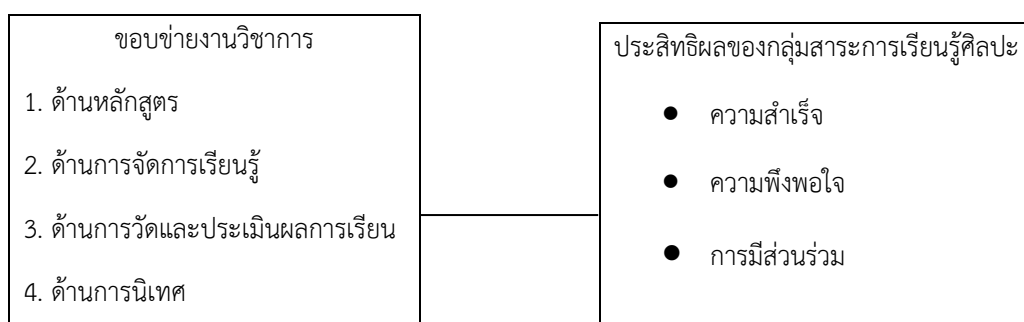
โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 เป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะต่ำกว่าระดับประเทศ จากผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานและผลการแข่งขันทักษะวิชาการกลุ่มสาระศิลปะ ในระดับภาคตะวันออกเฉียง-กลาง และระดับประเทศ กลุ่มโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 2 ได้ผ่านเข้าไปร่วมการแข่งขันทักษะทางด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอยู่ในระดับน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2

กรอบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิด ขอบข่ายของงานวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2546), โดยสังเคราะห์ออกมาได้ 4 ด้าน เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.กลุ่มประชากร

ประชากรที่ศึกษา/วิจัย ประกอบด้วย โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 จำนวน 22 โรงเรียน

ประชากรผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 22 คน 3) ครู 44 คน รวมทั้งหมดจำนวน 88 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิเคราะห์

โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิเคราะห์

โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิเคราะห์

โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในภาพรวม

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.14, S.D = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}$ = 4.25, S.D = 0.53) ด้านความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 4.09, S.D = 0.47) และด้านความพึงพอใจ ($\bar{X}$ = 4.07, S.D = 0.46)

เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.49) ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.14, S.D. = 0.46) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = 0.44) และด้านการนิเทศ ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = 0.46)

2. ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะด้านความสำเร็จ

ผลการวิจัย พบว่า ความสำเร็จด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.31, S.D = 0.49) ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.25, S.D = 0.41) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.23, S.D = 0.48) และด้านการนิเทศ ($\bar{X}$ = 4.08, S.D = 0.46) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับและเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านความสำเร็จของหลักสูตรอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D = 0.47) คือ โรงเรียนนำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการนิเทศอยู่ในระดับมากเช่นกันและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ = 3.87, S.D = 0.60) คือ โรงเรียนจัดประชุม อบรม สัมมนา พัฒนาครูตามความต้องการเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเหมาะสม

3. ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะด้านพึงพอใจ

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจด้านการนิเทศ ($\bar{X}$ = 4.19, S.D = 0.47) ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.14, S.D = 0.60) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.13, S.D = 0.53) และด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.05, S.D = 0.43) อยู่ในระดับมากตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านความพึงพอใจของการนิเทศอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด ($\bar{X}$ = 4.36, S.D = 0.62) คือ ครูมีความพึงพอใจต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่เป็นธรรมชาติ มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้และการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากเช่นกันและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ = 4.00, S.D = 0.60) คือครูมีความพึงพอใจต่อการติดตาม ตรวจสอบการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

4.ประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะด้านการมีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.44, S.D = 0.58) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.41, S.D = 0.49) ด้านการนิเทศ ($\bar{X}$ = 4.39, S.D = 0.46) และด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.38, S.D = 0.54) อยู่ในระดับมากตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด ($\bar{X}$ = 4.49, S.D = 0.60) คือโรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและหลักสูตรอยู่ในระดับมากเช่นกันและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ = 4.32, S.D = 0.64) คือโรงเรียนให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการเรียนการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

1) ประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในภาพรวม

จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมากด้านการมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากโรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร การสร้างความเข้าใจแก่ครูในการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะการประเมินผลการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านทฤษฎีและทักษะทางศิลปะทั้งการวางแผนจัดครูสอนให้ตรงตามความรู้ความสามารถของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎีและทักษะทางศิลปะที่สอดคล้องตาม

ศักยภาพของผู้เรียนซึ่งครูมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอีกทั้งการมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์การวัดและประเมินผลการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ศิลปะตามสภาพจริงสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรียา พรหมศักดิ์ (2547) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 อยู่ในระดับมากและประเด็นที่มีผลต่อความพึงพอใจของครู

อีกประเด็น คือ การมีส่วนร่วมในการจัดระบบนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีส่วนร่วมในการจัดประชุม อบรม สัมมนา พัฒนาครูตามความต้องการเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเหมาะสมและการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศซึ่งรวมถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกสบาย คล่องตัวและปลอดภัยและครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการนิเทศครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเป็นระบบทุกขั้นตอนจึงเป็นการทำให้ครูผู้สอนได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมภาคภูมิใจ ครูผู้สอนได้เรียนรู้และเข้าใจการดำเนินงานของโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

สำหรับด้านความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่ค่าเฉลี่ยของด้านความพึงพอใจในประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในทั้งหมด 3 ด้านประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไม่อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้และการจัดครูไม่ตรงตามความรู้ความสามารถ อีกทั้งการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางศิลปะโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นสาเหตุให้การจัดการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ทางศิลปะ แนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ คือ มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีระบบการวัดและประเมินผลที่สามารถตรวจสอบได้และโปร่งใส สามารถปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งส่งเสริม สนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีเพื่อเอื้อความสะดวกสบายในการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาที่เป็นองค์ความรู้ที่จะสามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางศิลปะที่ดีและนำไปสู่ความเป็นเลิศทาง

ศิลปะ ซึ่งดังที่กล่าวมาเป็นปัจจัยที่จะส่งผลกับความพึงพอใจของครูต่อการจัดการเรียนการสอน และความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวุฒิชัย จันทวัน (2553) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2) ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะด้านการมีส่วนร่วม

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือโรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แสดงว่าผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมและมีความร่วมมือในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมงานด้านวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้เกิดความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุดา บุญเถื่อน (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3) ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะด้านความสำเร็จ

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านความสำเร็จอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนนำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน แสดงว่าผู้บริหารและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาสให้ความสำคัญในเรื่องการวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลง โดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) เป็นแม่แบบบังคับสำคัญที่ต้องปฏิบัติ จึงทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพ จึงต้องส่งเสริมให้ครูมีพัฒนาการด้านวิชาการและผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารเห็นความสำคัญของงานวิชาการในโรงเรียนอย่างแท้จริง หาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นไปตามความคาดหวังของรัฐบาล ผู้ปกครองและชุมชนและ

สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ของโสภา วงษ์นาคเพ็ชร (2553) อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

4) ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้านความพึงพอใจ

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก การนิเทศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความพึงพอใจต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่เป็นธรรม มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ แสดงว่าครูมีความพึงพอใจต่อการวางแผน การวัดและประเมินผล ของการนิเทศอย่างมีระบบและต่อเนื่อง อีกทั้งการพิจารณาความดีความชอบทางวิชาการหรือการแข่งขันทางศิลปะอย่างเป็นธรรมที่ครูผู้สอนสมควรจะได้รับ ซึ่งโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 มีการแข่งขันผลงานทางด้านศิลปะอยู่ในระดับสูง ผู้บริหารจึงเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนส่งเสริมทางด้านการอบรมให้ความรู้ จัดซื้อเครื่องดนตรี อุปกรณ์ทางศิลปะและนาฏศิลป์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 4 เรื่องแนวทางการจัดการศึกษา ซึ่งข้าราชการครูต้องได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกโดยรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานมีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและการเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการนำไปใช้

1.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดทำแผนการนิเทศที่เป็นระบบและจัดศึกษานิเทศก์เข้าไปให้ความช่วยเหลือโรงเรียน เพื่อช่วยปรับปรุงแก้ไขระบบการนิเทศของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ด้านความสำเร็จ ความพึงพอใจ การมีส่วนร่วม พบว่า การนิเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.โรงเรียนควรมีการจัดทำแผนการนิเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่ชัดเจน สร้างความร่วมมือกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาวิเคราะห์ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการนิเทศที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ความสำเร็จ ความพึงพอใจ การมีส่วนร่วม พบว่า ด้านการนิเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะควรมีการจัดทำแผนพัฒนาครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่ตรงตามความต้องการเฉพาะสาขาวิชา เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ความสำเร็จ ด้านการนิเทศ พบว่า โรงเรียนจัดประชุม อบรม สัมมนา พัฒนาครูตามต้องการเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.โรงเรียนควรศึกษาแนวทางการนิเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศทางศิลปะ

ผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ความสำเร็จ ความพึงพอใจ การมีส่วนร่วม พบว่า ด้านการนิเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.โรงเรียนควรศึกษารูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครู เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มศักยภาพของครูในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ความสำเร็จ ด้านการนิเทศ พบว่า โรงเรียนจัดประชุม อบรม สัมมนา พัฒนาครูตามต้องการเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.ควรมีการศึกษาวิจัยประสิทธิผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ เพื่อขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้น

ผลการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ความสำเร็จ ความพึงพอใจ การมีส่วนร่วม พบว่า อยู่ในระดับมาก และการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ปรียา พรหมศักดิ์.(2547).การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการวัดและประเมินผลตาม

สภาพจริงในสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์. (2542). หลักการบริหารโรงเรียน.กรุงเทพมหานคร: สหมิตรออฟเซต.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.(2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้น

พื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

พระมหาบุญเสริม ธมมทินโน (ทองศรี). (2554). ปัจจัยและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

ป้อมนาคราชสวทยานนท์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1.วิทยานิพนธ์พุทธ

ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

โสภา วงษ์นาคเพชร. (2553). การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

บริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วุฒิชัย จันทวัน. (2553). ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.